

**АКТУАЛЬНІ ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ У
ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ**

Коломіць Оксана Павлівна
асистент кафедри підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка

Інноваційність у навчальному процесі приводить до зміни взаємовідносин викладачів та студентів. Інновації у змісті освіти мають доповнюватися і реалізовуватися через оволодіння інноваційними методами і формами навчання (діалоговими, діагностичними, активними, інтерактивними, дистанційними, комп'ютерними, мультимедійними, телекомунікаційними, тренінговими, проектними), а також шляхом запровадження альтернативних навчально-виховних технологій, таких як алгоритмізована, індивідуалізована, диференційована, модульна, колективна (у малих групах) тощо [3].

Підвищенню якості та інтенсивності освітнього процесу у вищій школі сприятиме органічне поєднання інноваційних методик з класичними, традиційними, продумане і гармонійне поєднання різних методів щодо кожної дисципліни та кожного заняття залежно від їх мети та специфіки. Високопродуктивним та перспективним є також синтез аудиторної та позааудиторної роботи, що допомагає утворити сплав професійних умінь та навичок з активною громадською позицією майбутнього фахівця [4]. Викладачеві для реалізації таких підходів, а також для активного впровадження інноваційних методів навчання треба не тільки удосконалювати навчально-методичні комплекси з окремих дисциплін, але й опанувати нові засоби навчання. Саме з цією метою у навчальних закладах доцільно створити спеціальну науково-методичну структуру для організації та координації зазначеної роботи, обладнати відповідні аудиторії технічними засобами, що дасть можливість реалізовувати інноваційні методи навчання у педагогічному процесі.

Вирішальну роль в оволодінні викладачами вітчизняних вишів інноваційними технологіями та методами може відіграти їх стажування у провідних вищих навчальних закладах за кордоном, а також участь у процесі академічної мобільності [1]. Необхідна зміна стереотипів щодо викладацької діяльності, що має бути стимулом не тільки до ґрунтовного вивчення іноземної мови, а й до використання індивідуальних, дослідницьких, проектних, практичних методів педагогічної взаємодії. Такі підходи оптимально можуть бути реалізованими в межах педагогічної діяльності або стажування за міжнародними програмами, які є складовими процесу інтернаціоналізації вищої освіти України [2].

Таким чином, головний вектор розвитку сучасної вищої освіти України визначається загальним спрямуванням на процес входження вітчизняної вищої школи до європейського та світового освітнього простору. Успішне запровадження інноваційних методів навчання вимагає системної роботи, для якої необхідно: переглянути зміст і спрямованість підготовки та підвищення кваліфікації (стажування) педагогів з метою формування їх професійної готовності до роботи в умовах інноваційного навчання; сприяти участі викладачів у процесі академічної мобільності, зокрема у міжнародних програмах обміну та стажування; запровадити систему матеріального стимулювання педагогів, які активно й ефективно впроваджують інноваційні методи у навчальний процес. Актуальним напрямом подальшого висвітлення порушеної теми є дослідження проблеми навчання фахівців на основі досліджень у контексті компетентісного підходу, а також вивчення найбільш ефективних інноваційних методів, що можна використати для підготовки фахівців гуманітарної або природничої сфери чи з окремих спеціальностей вузів.

Література

1. Андрущенко В. Досвід та національний досвід: гармонізація пріоритетів. 2014. № 3. С. 5–11.
2. Ващук Ф. Г. Перехід до інноваційних технологій у вищій освіті. Ужгород : ЗакДУ, 2018. Вип. 16. С. 290–305.
3. Дубягін О. Б. Інноваційні технології та методи навчання як фактор удосконалення навчального процесу URL: <http://www.geci.cn.ua/uk/home/item/download/> (дата звернення 05.05.2021).
4. Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи: монографія / за ред. П. Ю. Сауха. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2011. 444 с.

ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ І ТУРБУЛЕНТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

*Макаров Олександр Анатолійович,
к.фіз.-мат.н., доцент кафедри прикладної математики,
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна,
Левкін Дмитро Артурович
к.т.н., доцент кафедри вищої математики
Харківський національний технічний університет
сільського господарства ім. Петра Василенка
E-mail: dimalevkin23@gmail.com*

В останній час у зв'язку з пандемією підвищилась роль дистанційної освіти. Дистанційне навчання – це навчання, при якому здійснюється цілеспрямована взаємодія студента і викладача на основі інформаційних технологій незалежно від місця знаходження навчального процесу. Цей метод навчання базується на принципах відкритого навчання, широко використовує комп'ютерні програми та сучасні телекомунікації.

Найбільш ефективним дистанційне навчання є в період карантину. Сьогодення вимагає від викладача великих змін і нових підходів у роботі. Так викладач повинен не тільки надати студентам певні знання, а й навчити їх мислити, знаходити потрібну інформацію в інтернеті та застосовувати ці знання на практиці.

Подача та перевірка засвоєння матеріалу дистанційного курсу має важливу роль. Сутність, переваги та особливості рейтингової системи оцінювання знань студентів досліджені в роботах [1–3]. Зупинимось більш детально на перевірці засвоєння матеріалу лекційного або практичного заняття. Якщо заняття проходить в on-line режимі, то важливе значення мають контрольні питання в лекції. На практичних заняттях після кожної розібраної задачі потрібно запропонувати студентам аналогічну вправу та розібрати її.

Важливу роль в перевірці засвоєного матеріалу відіграють контрольна робота і тестові завдання. Розробник тестових завдань має володіти різними формами контролю і вміти правильно їх застосовувати. Під час розробки тестів слід враховувати, що кількість тестових завдань не може бути заздалегідь заданою. Вона може коливатись у різних заняттях дистанційного курсу. Обов'язково також зробити аналіз контрольної роботи або тесту та вказати типові помилки. Окрім того, доцільно в кінці кожної теми розмістити тестове завдання з варіантами відповідей. При чому для опрацювання студентом наступної теми необхідно обов'язково правильно відповісти на тестове завдання попередньої теми.

Лекції та практичні заняття з навчальних тем формують змістовний навчальний модуль. В кінці кожного змістовного модулю наведені тести, які включають тестові завдання з тем лекційних занять, опрацьованих студентом в даному змістовному модулі. Два-три змістовних